

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXV Blg. 21
Nobyembre 7, 2004
www.philippinerevolution.org

Editorial

Buuin ang malawak na pagkakaisa ng mamamayan para pabagsakin ang rehimeng US-Arroyo

Patuloy na sumisidhi ang krisis sa pulitika ng naghaharing sistema bunga na rin ng pag-igting ng krisis pang-ekonomya at panlipunan.

Mas matindi at mas marahas ngayon ang kontradiksiyon sa pagitan ng reaksyunaryong rehimen at mamamayang Pilipino; gayundin, ang kontradiksiyon sa

pagitan ng iba't ibang paksyon sa militar at sibil na burukrasya.

Hindi nalutas ng eleksyon, at bagkus ay pinatindi pa ng nangyaring malawakang pandaraya at pandarahas, ang kanilang mga hidwaan. Nagduduruan din ngayon ang mga reaksyunaryong pulitiko kung sino sa

kanila ang may pinakamatitinding responsibilidad sa korapsyon at pagwawaldas sa pampublikong pondo.

Ang mamamayan naman ay pinahihirapan ng rehimeng US-Arroyo ng mga patakaran ng pagtitipid at pagpapalaki ng kita. Sa kabilang panig, sila'y binubusalan upang di makasigaw—ang kanilang mga pagkilos ay malupit na sinusupil.

Habang papabilis ang pagtindi ng krisis pampulitika at pang-ekonomya ng naghaharing sistema, lalong dumarami ang mga pagkakataon para mailantad ang tunay na ugat ng krisis at pataasin ang antas ng kamulatan at pakikibaka ng mamamayan.

Dapat sagpangin ang mga pagkakataong ito upang mas mabilis na mabuo ang malawak na pagkakaisa ng mamamayan at humantong ito sa makapangyarihang kilusang magpabagsak sa rehimeng US-Arroyo.

Mga tampok sa isyung ito...

Gawaing rekoberi sa mga Aggay sa Gattaran, Cagayan

PAHINA 4

BHB at AFP: Magkasalungat sa diwa't gawa

PAHINA 6

Rebolusyon at sosyalistang konstruksyon

PAHINA 9

Mabubuo ang malawak na pagkakaisa ng mamamayan batay sa sumusunod na mga kagyat na isyu, na kung susumahin ay nagpapakita kung bakit hinog na hinog na ang sitwasyon para pabagsakin ang naghaharing rehimen.

1. Pinahihintulutan ni Arroyo ang walang humpay na pagtataas sa presyo ng langis na nagbubunga ng matinding kahirapan sa mamamayang Pilipino. Pabor ang kanyang rehimen sa walang humpay na pagkamal ng supertubo ng mga monopolyong kumpanya sa langis kahit ang katumbas nito ay ang ibayong pagdurusa ng mamamayan. Nagbibingi-bingian siya sa laganap na kahilingang ibasura na ang batas sa deregulasyon ng industriya ng langis.

2. Hinahayaan ni Arroyo na tuluy-tuloy na tumaas ang presyo ng pagkain at iba pang batayang kalakal at serbisyo. Ang totoo, ang pagtataas ng bayad sa kuryente at tubig ay alinsunod pa sa utos ng kanyang gubyrno. Habang pinapaboran niya ang malalaking negosyanteng nakikinabang sa gayong mga kautusan, walang lubay ang kanyang pagtutol sa anumang makabuluhang karagdagan sa mini-

mum na sahod. Sa halip, nagpapakana na lamang siya ng pantapal na mga hakbangin tulad ng pamudmod ng *food coupons*.

3. Bigong-bigo siya sa paglikha ng mga ipinangako niyang trabaho. Ito'y dahil wala siyang ginawang anumang hakbang tungo sa pagpapatupad ng pambansang industrialisasyon at reporma sa lupa. Ganap siyang umaasa sa pag-eeksport ng paggawa upang maibsan ang problema sa disempleyo. Sa loob ng bansa, ang tanging naipagmamalaki niya ay ang pagdami ng mga *call-center* na walang signipikanteng naiaambag sa ekonomya at tiyak ding mapapawi sa loob lamang ng ilang taon.

4. Pinamamalagi niyang labis na palaasa ang ekonomya ng Pilipinas sa mga utang panlabas, na humantong sa palala nang palalang krisis sa utang panlabas ng bansa. Umaabot na ngayon sa \$56.3 bilyon ang utang panlabas ng Pilipinas, na kalakhan ay di ginastos sa mga bagay na kapaki-pakinabang sa mamamayan. Sa 2005, aabot na sa P2 trilyong ang aaksayahin ng rehimen ng Arroyo sa bayad-utang. Sa kabila nito, patuloy na tumatanggi si Arroyo na itakwil ang Au-

tomatic Appropriations Act, na kumakaltas sa napakalaking porsyento ng pampublikong pondo sa pagbabayad ng mga utang na di pina-kinabangan ng taumbayan.

5. Habang patuloy sa pagbabayad ng utang sa mga dayuhan, binabawasan naman ni Arroyo ang badyet para sa mga serbisyong panlipunan. Tinaasan pa ng kanyang gubyrno ang singil sa mga serbisyong panggubyrno, kung kaya lalo nang di makayanan ng masang anakpawis na magpaaral ng kanilang mga anak at magpagamot kahit sa mga pasilidad ng gubyrno. Sige rin ang pagtanggi ni Arroyo na taasan ang sahod ng mga kawani ng gubyrno, kaya libu-libo sa kanila ang nangingibang-bayan, laluna ang mga propesyunal sa sektor pangkalusugan.

6. Plano ng kanyang gubyrno na magpataw ng mga karagdagan buwis, na lalo lang magpapabigat sa mga pasanin ng sambayanang Pilipino. Sa ngayon ay nakasalang na ang pagpapatupad ng mga karagdagan buwis sa alak at sigarilyo at binabalak na rin ang mga dagdag na buwis sa mga produktong langis at serbisyo sa telekomunikasyon. Nagpapakita lamang ito ng kawalang-habag ni Arroyo sa napakaaba na ngang kalagayan ng mamamayan. Sa kabilang banda, wala siyang anumang plano na ibalik sa mamamayan ang dagdag na kitang buwis sa anyo ng pinahusay na serbisyo sa kalusugan, edukasyon at iba pang serbisyong panlipunan.

7. Dinala ni Arroyo sa ibayong antas at saklaw ang burukrata kapitalistang korapsyon. Sina Gloria at Mike Arroyo at anak nilang si Mikee mismo ay gumagamit ng kanilang kapangyarihan at impluwensya para magkamal ng milyun-milyong pisong suhol at lumahok sa mga maanomalyang transaksyon. Pino-proteksyunan ni Arroyo ang tiwaling mga upisyal kapalit ng bahagi

 <p>Taon XXXV Blg. 21 Nobyembre 7, 2004</p> <p>Ang <i>Ang Bayan</i> ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.</p> <p>Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matatagpuan sa:</p> <p>www.philippinerevolution.org</p> <p>Tumatanggap ang <i>Ang Bayan</i> ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikau-unlad ng ating pahayagan. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa: angbayan@yahoo.com</p>	<h2>Nilalaman</h2> <table> <tr> <td>Editoryal</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Buuin ang pagkakaisa ng mamamayan, pabagsakin ang rehimen</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>Mga ulat koresponsal</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Gawaing rekoberi sa mga Aggay sa Gattaran, Cagayan</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>BHB at AFP: Magkasalungat</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>Pagbubuo ng mga kasundaluhang kontra-mamamayan</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>Magkaiba ang AFP at BHB</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>Sagot sa krisis : Rebolusyon at sosyalistang konstruksyon</td> <td>9</td> </tr> <tr> <td>Balita</td> <td>11</td> </tr> </table>	Editoryal		Buuin ang pagkakaisa ng mamamayan, pabagsakin ang rehimen	1	Mga ulat koresponsal		Gawaing rekoberi sa mga Aggay sa Gattaran, Cagayan	4	BHB at AFP: Magkasalungat	6	Pagbubuo ng mga kasundaluhang kontra-mamamayan	7	Magkaiba ang AFP at BHB	8	Sagot sa krisis : Rebolusyon at sosyalistang konstruksyon	9	Balita	11
Editoryal																			
Buuin ang pagkakaisa ng mamamayan, pabagsakin ang rehimen	1																		
Mga ulat koresponsal																			
Gawaing rekoberi sa mga Aggay sa Gattaran, Cagayan	4																		
BHB at AFP: Magkasalungat	6																		
Pagbubuo ng mga kasundaluhang kontra-mamamayan	7																		
Magkaiba ang AFP at BHB	8																		
Sagot sa krisis : Rebolusyon at sosyalistang konstruksyon	9																		
Balita	11																		
<p>Ang <i>Ang Bayan</i> ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas</p>																			

sa kanilang kurakot.

8. Pinakakawalan ng kanyang rehimen ang walang kaparis na karamihan laban sa mamamayan. Naglulunsad ito ng marahas na "terroristang gera" na ang pangunahing tinatarget ay ang mga di armadong sibilyan at mga organisasyong masa kapwa sa lunsod at kanayunan. Ito'y sa desperasyong pigilan ang pagsulong ng armadong rebolusyonaryong kilusan. Isinasangkalan nito ang umano'y mga pakanang destabilisasyon at gumagamit ito ng kamay na bakal para supilin ang anumang pagtutol. Paulit-ulit na dinidispers ang mga demonstrasyon sa lansangan, laluna iyong isinasagawa ng mga anakpawis upang iparating ang kanilang demokratikong mithiin.

9. Pinaghahandaan na nito ang pagsasaisantabi sa negosasyong pangkapayapaan sa NDFP. Ang gubernong Arroyo na mismo ang nagsasara sa posibilidad na malutas sa pampulitikang pamamaraan ang armadong tunggalian dahil sa pagpapataw nito ng mga makaisang-panig na prekondisyon na lumalabag sa nauna nang napagkasunduang mga prinsipyo. Isa na ang pagpapadeklara ng tigil-putukan sa NDFP bilang kundisyon sa pagpapatuloy ng usapan. Sa kabilang banda, hindi tinutupad ng rehimeng Arroyo ang obligasyon nito sa ilalim ng mga dati nang kasunduan, na gumawa ng mga positibong hakbangin para maipatanggal sa listahan ng US ng mga "terrorista" ang PKP, BHB at si Kasamang Jose Maria Sison.

10. Walang kapantay ang pagpapapakapet ni Arroyo sa imperyalismong US. Di lang niya pinahihintulutan kundi hinihikayat pa ang gubernong US na pag-ibayuhin ang interbensyong militar nito sa Pilipinas sa porma ng mga "magkasanib na pagsasanay-militar." Ipinakita niya ang kawalang-pagpapahalaga sa pambansang soberan-

ya nang pahintulutan niya ang US na magtakda ng pambansang patakaran sa pamamagitan ng unilaterial at walang batayang pagsasama sa PKP, BHB at kay Ka Jose Maria Sison sa listahan nito ng "mga dayuhang terorista." Nagpapatupad siya ng mga patakarang pang-ekonomya ayon sa linya ng "imperialistang globalisasyon" na labag sa pambansang patrimonya ng Pilipinas at nagpapahintulot sa mga dayuhang monopolyo kapitalistang mga kumpanya na kontrolin ang mga estratehikong pampublikong empresa sa kapinsalaan ng mga Pilipinong negosyante at ng sambayanang Pilipino.

ANG mahahalagang usaping ito ay

nagtutulak sa mamamayan na magkaisa upang pabagsakin ang kasalukuyang guberno.

Sa pangambang muling sumiklab ang isang pag-aalsang bayan, ginagamit ng rehimeng US-Arroyo ang mas mararahas pang pamamaraan upang supilin ang mamamayan. Karaniwan na ang paggamit ng "anti-terroristang kampanya" bilang sangkalan.

Ang ipinangangalandakan namang pagpapalit ng sistema ng guberno mula presidensyal tungnong parlamentaryo ay walang

ibang layunin kundi ang linlangin ang mamamayan ng ilusyon ng pagbabago. Ang pagbabago sa konstitusyon ay gagamitin pa upang bagbagin ang mga karapatang sibil at pampulitika, bigyangdaan ang pagpapataw ng batas militar, pawiin ang prinsipyo ng soberanyang pang-ekonomya, isubasta ang pambansang patrimonya, tanggalin na ang natitirang restriksyon sa dayuhang pamumuhunan at tahasan nang pahintulutan ang muling pagpapapasok ng mga base militar at tropa ng US.

Lalong humihigpit ang pangangailangan na bigkisin ang lahat ng patriyotiko at progresibong pwersa, kabilang ang mga tunay at tapat na kinatawan ng mga manggagawa, magsasaka, panggitnang pwersa at pati mga burukratang sibilyan at tauhang militar na bumabatikos at nagtatakwil sa korapsyon at sa pagiging sunud-sunuran sa US ng mga naghaharing pulitiko.

Ang mabubuong kooperasyon sa pakikibaka para pabagsakin ang rehimeng US-Arroyo ay maaaring magtuluy-tuloy sa pagbubuo ng bagong gubernong mas makatutugon sa mga demokratiko at patriyotikong hangarin ng mamamayan.

Gayunpaman, ang pangmatagalang solusyon ay nakasalalay sa pananagumpay ng pambansa-demokratikong rebolusyon. Sa pamamagitan nito, mahahawakan ng mga manggagawa, magsasaka at panggitnang pwersa ang kapangyarihan at makapagpapatupad ng mga patakarang magtataguyod sa pambansang soberanya at patrimonya, at papawi sa paghahari ng imperyalismo, pyudalismo at burukrata kapitalismo, magpapaunlad sa ekonomya sa paraang sumasandig-sasarili at magtataguyod ng patakarang panlabas na magsusulong sa pandaigdigang pagkakaisa, pag-unlad, pantay-pantay na relasyon sa ekonomya sa lahat ng bansa at pandaigdigang kapayapaan. **AB**

Gawaing rekoberi sa mga Aggay sa Gattaran, Cagayan

Matapos ang mahigit isang dekada, matagumpay na nabalikan ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) ang Gattaran, Cagayan. Ang bayan na ito sa silangang Cagayan ay may mahabang kasaysayan ng kontra-rebolusyonaryong karahasan at panlililang ng reaksyunaryong estado. Kaya ang proseso ng panunumbalik dito ng BHB ay hindi naging madali at mabilis.

Noong 1993, halos lahat ng mga organisasyong masa sa Gattaran ay nangabuwag. Dumanas ng malalaking kahirapan dito ang mga Pulang mandirigma. Dulot ito, sa isang panig, ng aktibong armadong kontra-rebolusyonaryong paglaban, at sa kabilang panig, ng mga kahi-naan sa mga paraan ng pagkilos ng BHB.

Ang armadong kontra-rebolusyonaryong paglaban ay pinasimunan ni Col. Rodolfo Aguinaldo, isang pusakal na upisyal militar ng diktadurang Marcos na nagsilbing *project officer* ng kontra-rebolusyonaryong "Oplan Katatagan sa Cagayan" noong unang hati ng dekada 1980 at *provincial commander* ng Cagayan sa ilalim ng Philippine Constabulary noong ikalawang hati ng dekadang iyon.

Upang labanan ang BHB, binuo ni Aguinaldo ang "Cagayan 100" pangunahin mula sa hanay ng mga Aggay sa Gattaran, na nililang ng mga pangakong bahay, pera at iba pang materyal na bagay. Ginamit ng "Cagayan 100" ang kaalaman nila sa lokal na tereyn upang magdulot ng mga pinsalang militar laban sa BHB. Sapilitan ding pinagarmas ni Aguinaldo ang iba pang mamamayan sa lugar.

Kasabay nito, ipinatutupad noon ng BHB ang maling pamamaraang "recovery by fire" noong katapusan ng dekada 1980 hanggang bago mag-1991. Ang "recovery by fire" ay isang lantay-militar na paraan ng pagbawi ng mga militarisdong erya. Lalong naging negatibo ang epekto nito sa pakikitungo ng masa sa BHB.

Hindi kaagad nakita ng mga kasama na ang susi sa muling pagkilos, laluna sa hanay ng mga Aggay sa Gattaran ay ang mahigpit na paghawak sa interes ng malawak na masa ng mamamayan.

Subalit mula noong 2002, naging daan ang malalaking kilusang masa sa Cagayan Valley para mabalikan ng BHB ang Gattaran. Sa partikular, narating ng isang platun ng BHB ang isang baryo na saklaw ng Gattaran noong huling bahagi ng

taong iyon.

"Mahirap sa simula," ayon kay Ka Dio, isang namumunong kadre ng BHB na kumikilos sa silangang Cagayan. "Nagsimula muna kami sa gilid ng baryo. Mangilan-ngilan lamang ang aming nakausap." Ang mga naugnayan nila ang sila ring nagpaabot sa kanilang mga kamag-anak tungkol sa presensya ng BHB at nagsabi na hindi totoo ang saywar ng kaaway kaugnay sa mga Pulang mandirigma, salaysay ni Ka Dio.

Subalit sa matagal na panahon, ang panatag lamang na lumapit sa BHB ay ang mamamayang hindi Aggay. Dahil dito, sa kanilang hanay lang muna naitayo ang unang mga grupong pang-organisa (GP).

Lubhang natakot ang mga Aggay dahil ipinagkalat ng kaaway na sila ay tatalupan na parang mga

palaka kapag nadatnan sila ng BHB. "Noong una, nagsisitakbuhan ang mga Aggay na nakakikita sa amin," ani Ka Dio. "Nanaig sa isipan nila ang matinding takot bunga ng mga intriga."

Tuwing may pagkakataon, nagpapaabot sina Ka Dio ng mga liham na nagpapasinungaling sa mga intriga ng kaaway, laluna tungkol sa sinasabing parurusahan ang mga Aggay. Ang naging problema ay mas marami sa mga Aggay ang hindi marunong magbasa.

"Kaya ginamit namin ang estilong drowing," masayang kwento ni Ka Leona, isang kadre ng BHB. "Inilarawan namin na ang BHB at ang Aggay ay magkaibigan. Nagdrowing kami ng mga Pulang mandirigma at mga Aggay na magkakasama." Sa pamamagitan nito ay nahikayat nilang lumapit ang mga Aggay na dati ay ayaw humarap sa BHB dahil sa matinding takot.

Naglunsad sina Ka Dio ng pulong masa sa unang araw na nakapasok sila sa sentro ng baryo. Pangunahing nilaman ng pulong nila ang rebolusyong agraryo at ang paglalagom sa malupit na paghahari ni Colonel Aguinaldo hanggang sa paggagawad ng parusa sa kanya noong Hunyo 2001. Iniugnay ito sa kasalukuyang kalagayang pambansa at partikular sa lokal na mga isyu ng matataas na presyo, mababang sahod at mataas na interes sa pautang samantalang mababa naman ang presyo ng pu-

gad ng ibon, pulot, yantok at iba pang produktong gubat.

Nagtanghal din sila ng pangkulturang palabas. "Ipinamalas namin sa pamamagitan ng isang drama tungkol sa buhay ni Ka Mai, isang Aggay, ang kalupitan at panlilinlang ni Colonel Aguinaldo." Kalakip ding ipinalabas ang dokumentaryo hinggil sa batas militar. Masayang tinanggap ng masa ang palabas ng BHB.

Parang apoy na kumalat ang presensya ng mga Pulang mandirigma sa baryo. Isa-isang nagsilapit sa mga gerilya ang mga Aggay sa ikalawang araw nila sa sentro ng baryo. Humingi sila ng dispensa sa mga kasama.

Nagpaliwanag naman ang Pulang hukbo sa masa. "Pagkakaisa, hindi paghihiganti. Iyan ang sadya namin sa pagparito," paliwanag ni Ka Dio sa mga Aggay.

"Wala kaming balak na parusahan ang mga Aggay na alam naming nalinlang lang ng kaaway. Nakamit na ang hustisya nang parusahan si Aguinaldo," aniya.

"Noon ding pulong na iyon ay medyo nag-aalangan kami," pagtatapat ni Ka Dio. "Yun pala, ipinagsaing nila kami at ipinaghanda ng manok, isda at iba pang pagkain."

Nag-alay ng serbisyo medikal ang BHB sa ikatlong araw nila. Malaki ang naitulong ng isang kasamang Aggay na siyang medik ng yunit ng BHB para lalong mapanatag ang loob ng mga minorya. Dahil dito, lalong tumaas ang pagtitiwala ng mga Aggay sa Bagong Hukbong Bayan.

Nilagom at ipinaliwanag ng BHB sa masang Aggay ang papel ng pambansang minorya sa pambansademokratikong rebolusyong Pilipino. Pinalalim ng pag-aaral kung ano ang mga ginawang pang-aapi at kalupitan sa kanila ni Colonel

Aguinaldo. "Ipinakita namin sa kanila kung paano sila nagamit at nalinlang," sabi ni Ka Dio.

Ipinaliwanag din ng BHB na tatlong beses na napalilikas ang mga Aggay mula sa kanilang lupa—dahil sa mga anti-mamamayan at antiminoryang mga proyekto ng estado, dahil sa pangangamkam ng mga panginoong maylupa at malalaking negosyante at dahil sa diskriminasyong dinaranas nila sa kamay ng mayorya. Kabaligtaran nito, ipinaliwanag ng BHB na kinikilala ng rebolusyonaryong kilusan ang karapatan ng mga Aggay sa kanilang lupa.

Ipinaliwanag din nila na bunga rin ng diskriminasyon, mas mababa nang ₱5 hanggang ₱10 ang ibinibigay na kabayaran sa Aggay kaysa sa iba. "Kabaligtaran din nito," ani Ka Dio, "ipinalalaganap natin ang pantay na pasahod at pagpapataas ng presyo ng produkto nila." Malaki ang naitulong ng mga organisadong masang hindi Aggay sa pagpapaliwanag sa iba pang mga tagabaryo para maibsan ang diskriminasyon sa mga minorya.

Kasunod ng mga pampulitikang pag-aaral, inilunsad ang antas baryo na mga pagkilos. Sa pamamagitan ng mga GP, iginiit ang pagpapataas ng presyo ng pulot at pugad ng ibon.

Di naglaon, ang dating mga kasapi ng CAFGU na mga Aggay ay boluntaryong nag-entrega sa BHB ng hawak nilang mga *ammunition belt*, magasin, mga *rifle grenade* at iba pang kagamitang inisyu ng AFP. Pagkalipas ng ilang buwan, sumapi sa BHB ang anak ng isang Aggay na dating kasapi ng CAFGU sa lugar.

"Sa wakas," masayang wika ni Ka Dio, "tinanggap na rin nila tayo." **AB**

(Halaw sa koresponsal ng *Northeastern Luzon*.)

Kasunod ng mga pampulitikang pag-aaral, inilunsad ang antas baryo na mga pagkilos... iginiit ang pagpapataas ng presyo ng pulot at pugad ng ibon.

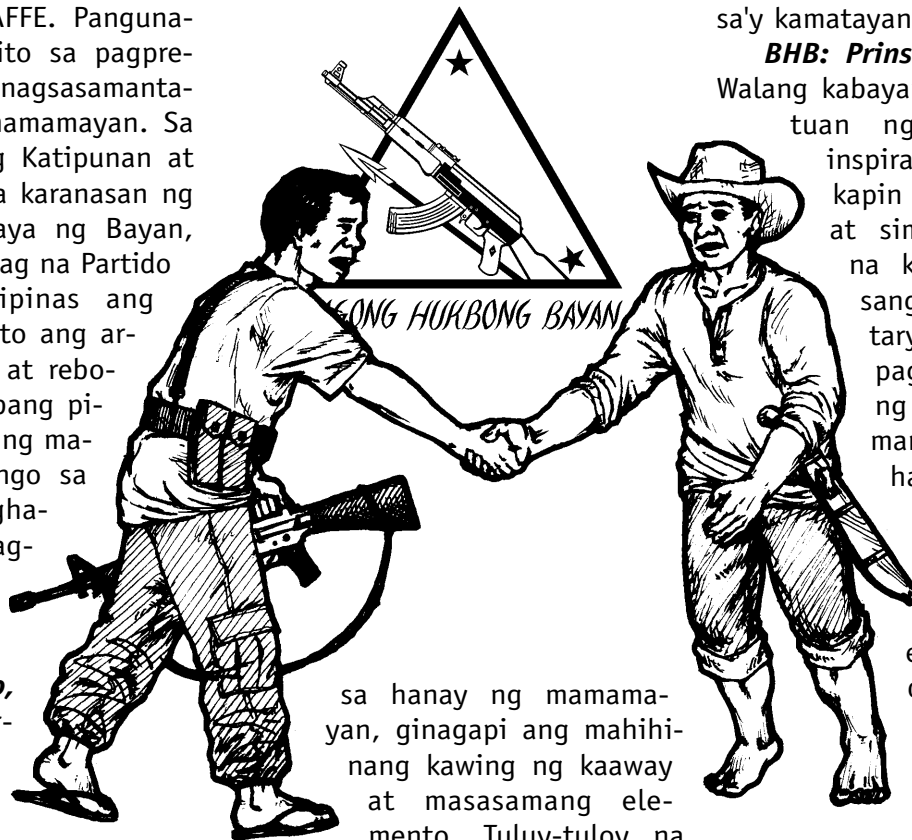
BHB at AFP: Magkasalungat sa diwa't gawa

Salamin ng magkasalungat na paninindigan at pananaw ang hidwaan at demoralisasyon sa loob ng Armed Forces of the Philippines (AFP) sa isang banda, at ang patuloy na paglakas at pagsulong ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa kabilang banda.

Magkaibang ugat. Binuo ng lokal at dayuhang naghaharing uri ang AFP sa tradisyon ng mga Gwardya Sibil, Macabebe Scouts, Philippine Scouts at USAFFE. Pangunahing kasangkapan ito sa pagpreserba sa sistemang nagsasamantalat nang-aapi sa mamamayan. Sa tradisyon naman ng Katipunan at ayon sa mga aral sa karanasan ng Hukbong Mapagpalaya ng Bayan, binuo ng muling-tatag na Partido Komunista ng Pilipinas ang BHB. Inilulunsad nito ang armadong pakikibaka at rebolusyong agraryo habang pinapanday ang lakas ng masang anakpawis tungo sa pagbabagsak ng naghaharing sistema at pagtatatag ng tunay na demokratikong estado.

AFP: Mersenaryo, pasista. Ang imperyalismong US sa pamamagitan ng papet na estado ang nagbabalangkas ng misyon ng AFP. Sa harap ng patuloy na pag-igting ng rebolusyonaryong pakikibaka, uminog ito sa "counter-insurgency", "kontra-terorismo", "internal security" o sa madaling sabi, kontra-rebolusyon. Maging ang mga "serbisyo publiko" ng AFP ay nakabalangkas dito. Mulat na ginagamit ang armadong pwersa upang hatiin ang mamamayan at gapiin ang mga naglalantad at lumalaban sa papet at kontra-mamamayang estado.

BHB: Patriyotiko, makamasa. Tinatahak ng BHB ang landas ng pagpapalaya ng bayan mula sa saklot ng mga dayuhang mananakop at lokal na nagsasamantalang uri. Sa pamumuno ng uring manggagawa, iminumulat, inoorganisa at pinakikilos pangunahin ang masang magsasaka't manggagawang bukid sa pagpapatupad ng tunay na reporma sa lupa. Binubuo ang Hukbo

sa hanay ng mamamayan, ginagapi ang mahihingaw na kawing ng kaaway at masasamang elemento. Tuluy-tuloy na pinapanday ang pagkakaisa ng masang anakpawis at iba pang uri tungo sa paggapi sa mga ugat ng kahirapan ng sambayanan.

AFP: Sweldo, hindi prinsipyo, ang tunay na dahilan sa pagsapi't pananatili ng marami sa AFP at mga paramilitar na grupo tulad ng Citizens Armed Forces Geographical Unit o CAFGU. Sa tabing ng "paglilingkod at pagtatanggol sa bayan," sinasamantala ng naghaharing uri ang kagipitan ng mamamayan sa paghubog ng mga mala-robot na

sundalo't aset na mapag-uutusan anumang oras. Sa likod ng isilogang "dignidad, kadakilaan at pagkamakabayan," sinasanay sa Philippine Military Academy at mga paaralang militar sa kanluran ang pinakamersenaryo't pasistang mga upisyal at heneral. Tanda ng machismo at baluktot na ideya ng kapatiran, reki-sito ang mga pisikal at mental na pagsubok na umaabot sa kahihiyan, sakit ng katawan at kung minsa'y kamatayan.

BHB: Prinsipyo at sakripisyo. Walang kabayaran, tanging kawastuan ng rebolusyon ang inspirasyon ng BHB na yakapin ang mapagpasakit at simpleng pamumuhay na kaakibat ng puspusang pakikibaka. Boluntaryo ang pagsuporta, pagsapi at pananatili ng masang magsasaka, manggagawa, kababaihan, kabataan, mga propesyunal at iba pang sektor sa BHB. Bukas ito sa lahat ng nasa edad 18 pataas na determinado't handang makipaglaban para sa kalayaan. Sa lahatang-panig na gawain, bagaman mahalaga ang pisikal na lakas, may puwang para sa mga nais sumapi subalit walang kakayahang sumama sa mga sandatahang yunit.

AFP: Kinatatakuta't kinamumuhian. Dekadente't walang disiplina ang AFP. Ang pakikitungo nito sa mamamayan ay litanya ng panlilingalang, pananakot, pananakit, pag-aalimura, paninira at pagmamalupit. Kahit magbihis-BHB pa ang mga sundalo ng AFP ay madali silang nabibisto ng masa dahil sa

ipinakikita nilang ugali at pakikitungo sa taumbaryo. Binubulabog at winawasak ng mga tropa ang mga tahanan sa diumano'y paghahanap sa BHB. Sinisira nila ang mga pananim at tinatangay ang mga manok at iba pang ari-arian. Tinotortur at kadalasa'y di na pinahihintulutan ng AFP na mabuhay ang mga nabibihag nito—BHB man o ordinaryong sibilyan. Kilala silang lasenggo, abusado, *rapist*, babaero at sugarol. Bukod pa, ang mga upisyal ng AFP ay sangkot sa mga katiwalian, malalaking sindikato at pagpapakana ng mga teroristang atake laban sa mamamayan. Imbes na ipailalim sa paglilitis, ang lahat ng ito'y kinukunsinti pa't pinarangalan ng estado.

BHB: Minamahal at kinakalinga. Tangan nito ang pang-organisasyong prinsipyo ng demokratikong sentralismo. Ipinatutupad ng BHB sa lahat ng antas ang disiplinang nakatuon sa mas mahigpit na pagkakaisa ng hukbo't masa. May kumpyansa ang mamamayan na hindi sadyang gagawa ng kahit bahagyang pinsala sa kanilang interes ang BHB. Sa kabila ng kakapusan sa rekurso, mapamaraan ang Hukbo at tumutulong sa mamamayan sa lahat ng pagkakataon. Kilala silang magagalang at mapagmalasakit sa buhay at kabuhayan ng mamamayan. Bawal silang maglasing at magsugal. Isinasauli ang anumang hinihiram at binabayaran ng karampatang halaga ang mga binibili't nasisira. Makataong tinatrato ng Hukbo ang mga bihag, at ginagalang ang kababaihan. Sinumang lumabag sa mga alituntuning ito, upisyal man o kawal, ay ginagawaran ng aksyong pandisiplina. Mapagpakumbabang tumanggap ng puna ang BHB at handang magwasto ng anumang pagkakamali.

AFP: Walang demokrasya. Ang dambuhalang rekursong ibinubuhos sa AFP ay kinukulimbat ng pinakamatataas na upisyal nito. Karaniwan silang nakatira sa luho't ginhawa ng mga mansyon sa loob at labas ng bansa, nag-aari ng magagarang sasakyan at sumasahod ng komisyon sa samutsaring iligal na negosyo. Samantala, pinagkakasya na lamang ng karaniwang kawal ang kakarampot at di regular na sweldo sa mga pangangailangan ng pamilya. Salat sila sa kagamitan at nagtitiis na lamang sa

kumukupas na uniporme at laspag na sapatos. Bulag silang isinabak sa mga labanan at ginagamit sa paghahasik ng lagim laluna sa kanayunan. Para sa AFP, ang "pagkakaisa" ay ang walang-kwestyong pagsunod ng kawal sa upisyal; ang "prestihiyo" ay ang pagtiyak na hindi sasambulat ang mga suliratin ng organisasyon. Walang anumang malayang pagpapahayag sa loob ng AFP.

BHB: Disiplina at demokrasya. Tinatalakay at pinag-aaralan ng lahat ng kumander at mandirigma ng BHB at mga kadre ng Partido ang programa, mga patakaran at kapasyahan ng Partido. Regular na idinadaos ng mga upisyal at kawal ang pagpuna at pagpuna-sa-sarili upang pahasayin ang bisa sa gawain at harapin at iwasto ang mga kahinaan at kamalian. Sa layuning mapataas ang kamalayang proletaryo, manatiling malapit sa mamamayan, maitaas ang kakayahang lumaban at kolektibong mapangasiwaan ang kagalingan ng mga mandirigma, nagpupulong sila't malayang nakapagsasalita. Nagsasalo sila sa hirap at ginhawa at tumatanggap ng pantay na rasyon at panggastos. Sama-sama silang namamahala sa panustos at pagkain at pawang may karapatang suriin ang kwenta at rekurso anumang oras. Magkakasama ring nagdadaos ng pulong ang mga kawal at upisyal bago at matapos ang mga labanan at kampanya. Sa ganitong paraan, natututo sila sa isa't isa.

PILIT PINAGTATAKPAN NG KONTRAREBOLUSYONARYONG PROPAGANDA ang pagiging bulok sa kabituran ng AFP. Subalit ibayo lamang itong nahihiwalay sa mamamayang Pilipino gaya ng reaksyunaryong estadong ipinagtatanggol nito. Paparami rin sa kasapian nito—laluna yaong mga ordinaryong kawal na direktang biktima ng katiwalian ng AFP—ang lihim na nakikipagkaisa sa rebolusyonaryong kilusan sa pakikipaglaban para sa tunay na pagbabago.

Patuloy namang naglalagablab ang diwang rebolusyonaryo sa buong kapuluan bunga ng tuluy-tuloy at magkatuwang na pag-ani ng mamaya't Hukbong Bayan ng mga tagumpay sa pakikibaka. **AB**

Pagbubuo ng hukbong kontra-mamamayan

Noong panahon ng kolonyalismo ng Espanyol, inorganisa ng mga enkomendero ang lokal na kasundaluan. Naging kasangkapan sila sa malawakang pangangamkam ng lupa. Paglaon, inarman ang libu-libong magbubukid upang ipanupil sa kapwani la Pilipinong naglunsad ng mga pag-aalsang rumurok sa rebolusyong Pilipino noong 1896.

Matapos ang pagpatay sa 1.5 milyong Pilipino sa digmaang Pilipino-Amerikano (1898-1913), inorganisa ng imperyalismong US ang mga Pilipinong merse naryo. Ginamit sila sa ibayong pagsakop sa mga Pilipino at sa paglipol sa mga rebolusyonaryong itinuring na kriminal.

Dito itinuon ang Sedition Law of 1901, Brigandage Act of 1902 at Reconcentration Act of 1903. Tinawag na bandido ang mga patriyotiko. Tinangkang ihiwalay ang mamamayan sa mga kontra-kolonyalismong gerilya. Tinugis,

ipinakulong at pinalayas ang mga tumangging sumumpa sa bandila ng US. Marahas na sinupil ang mga organisasyong masa laluna ng mga manggagawa't magsasaka sa harap ng patuloy bagamat puta-putaking armadong paglaban ng mamamayan.

Sa panahon ni Manuel Roxas, kinasangkapan dito ang Counter-Intelligence Corps, Military Police Command at Civilian Guards. Sa ganitong yapak sumunod ang Philippine Constabulary at ang Philippine

Army sa panahon nina Elpidio Quirino at

Ramon Magsaysay. Noong 1950, lalong nakabwelo sa pandarahas ang mga pasista sa pagsuspende ni Quirino sa *writ of habeas corpus*.

Nangibabaw ang kapangyarihan ng AFP nang ipataw ang batas militar noong 1972. Ipinatupad ang programang "counterinsurgency" ng US upang supilin ang

rebolusyonaryong kilusan. Bukod sa Armed Forces of the Philippines na idinirehe ng CIA, JUSMAG at AID Office of Public Safety, ginamit din ang National Police Commission at National Bureau of Investigation, at inorganisa ang "Monkees", Barrio Self-Defense Units (BSDU), Civilian Home Defense Forces (CHDF) at iba pang grupong paramilitar. Ininstitusyunalisa ang sapolitang pagasasanay sa kabataan para sa kontra-rebolusyon sa pamamagitan ng Citizens Army Training (CAT), Preparatory Military Training (PMT) at Reserve Officers Training Corps (ROTC).

Ang pagbabago ng pangalan ng Philippine Constabulary (PC) tungong Philippine National Police (PNP) at ang panandaliang pagbabago ng pangalan ng AFP tungong New AFP noong 1986 ay ganap na walang kabuluhan. Walang pagbabago sa oryentasyon ng gawain ng mga ito kumpara sa panahon sa ilalim ng batas militar. Ganito rin ang kaso sa pagbubuo ng Civilian Armed Forces Geographical Unit (CAFGU) na walang pinag-iba kundi pangalan sa kinamuhian noong CHDF. **AB**

Sadyang magkaiba ang AFP at BHB—Gen. Jarque

Mariing binatikos ni Brig. Gen. Raymundo T. Jarque (ret.) ang Armed Forces of the Philippines sa sagad-sa-butong korapsyon nito habang pinuri naman niya ang Bagong Hukbong Bayan (BHB).

Ang mga kasong kinakaharap ni Gen. Carlos Garcia at ang tangkang pagtakpan ito ng mga heneral, ayon kay Gen. Jarque, ay patunay na batbat ng korapsyon ang buong burukrasyang militar. Ani Jarque sa isang panayam sa Negros Occidental, pinakamasamang lihim ng militar at maging ng Philippine National Police ang korapsyon. Kahit siya ay nakagawa rin ng maliitang korapsyon nang nasa serbisyo pa, pag-amin ng dating heneral.

Matatandaang noong 1995 ay nagulat ang bansa

nang talikuran ng heneral ang AFP at umanib siya sa BHB dahil sa gawa-gawang mga kaso laban sa kanya. Si Jarque ay nagtagal nang dalawang taon sa kabundukan at kanayunan ng Negros upang humingi ng tawad sa masang sinalanta ng AFP. Lumantad siya noong 1997 upang maging konsultant ng NDF *peace panel*.

Ayon kay Jarque, sinusunod ng BHB ang sistema ng kumand na halos sandaang porsyentong mas mabuti kaysa sa AFP. Aniya, sa BHB ay "walang mga heneral, lahat ay mga kasama. Walang hinihintay na sweldo... at ginugugol ng lahat ang kanilang panahon para sa bayan."

"Di hamak na malaki ang pagkakaiba ng AFP sa BHB," wika ni Gen. Jarque. **AB**

Mga tagumpay ng sosyalistang rebolusyon at konstruksyon sa China ng 1949-1976

Sagot sa krisis pang-ekonomya: Rebolusyon at sosyalistang konstruksyon

(Unang bahagi)

Rebolusyon at sosyalistang konstruksyon ang solusyon sa walang-tigil na krisis sa isang malakolonyal at malapyudal na lipunan tulad ng Pilipinas. Ito ang ipinakita ng maningning na mga tagumpay ng mamamayang Tsino noong 1949-1976 nang itaguyod nila ang isang moderno at progresibong bansang China sa ilalim ng bandila ng sosyalismo.

Ang kasalukuyang lugmok na katayuan ng ekonomya ng Pilipinas at malawakang paghihikahos ng mamamayang Pilipino ay katulad ng katayuan ng malakolonyal at malapyudal na China at mamamayang Tsino bago nagtagumpay ang kanilang rebolusyonaryong pakikibaka noong 1949.

Katulad ng Pilipinas, ang China noon ay isang atrasado at naghihirap na bansa. Sinasamantala ito ng iba't ibang imperyalistang kapangyarihan at pinaghaharian ng malalaking burges kumprador, mga *warlord* at korap na burukratang kapitalista. Ang ekonomya ng China bago ang 1949 ay batbat ng krisis, malawakang disempleyo at kagutuman.

Nakaigpaw ang China noon sa kinalulugmukan nitong sistemang malakolonyal at malapyudal nang magtagumpay ang bagong-demokratikong rebolusyon na pinamunuan ng Partido Komunista ng Tsina noong 1949. Isinagawa nito ang

sosyalistang konstruksyon hanggang 1976 na nagbunga ng walang-kapantay na mga pagsulong sa larangan ng agrikultura, industriya at pagtataas ng antas ng kabuhatan ng mamamayan.

Magbalik-tanaw tayo sa mga tagumpay ng rebolusyong Tsino at

ng demokratikong gubyernong bayan, kagyat na ipinatupad ang re-porma sa lupa. Binaklas ang pyudal na sistema ng pagmamay-ari sa lupa. Bunga nito, malaking bahagi ng yamang likha ng masang magsasaka na dati ay kinakamkam ng mga panginoong maylupa ay pina-kinabangan ng mga magsasaka.

Kaalinsabay nito, isinulong ang kolektibisasyon at ipinalaganap ang diwa ng sosyalismo sa kanayunan. Binuo ang mga kolektibo at mga komunang bayan. Iwinagayway ang bandila ng paglilingkod sa sambayanan.

Ang mataas na sosyalistang diwa ng masang magsasaka ay naging katambal ng pagsasakatuparan ng mekanisasyon ng agrikultura na kapwa nagdulot ng pagpapataas ng produksyon.

Gamit ang mga siyentipikong paraan at sa puspusang pagsisikap ng mamamayan, isinagawa ang malawakang irigasyon ng lupa, pagpapatag ng bundok at pagbawi ng lupa sa karagatan na nagresulta sa pagpapalawak ng lupang nakala-

an sa produksyong agrikultural.

Pinalawak ang mekanisasyon ng agrikultura. Noong 1970-1974, ang suplay ng mga traktora, iba pang makinarya, mga patabang kemikal, *plastic* at kuryente mula sa industriya patungong agrikultura ay mahigit doble ng antas noong 1949-1969.

sulyapan ang mga pagbabago na makakamit ng sambayanang Pilipino sa pagbagtas sa landas ng demokratikong rebolusyong bayan at sosyalistang rebolusyon at konstruksyon.

Sa agrikultura

Matapos ideklara ang pagtatayo

Lumawak ang produksyon ng mais, trigo, palay at iba pang butil mula 110 milyong tonelada noong 1949 tungong 246 milyong tonelada noong 1971. Sa pamamagitan ng puspusang pagsisikap ng masang magsasaka, napataas ang produktibidad ng lupa. Sa tampok na kaso ng Dazhai, isang tuyot na nayon sa mabundok na bahagi ng prubinsya ng Shanxi, umabot sa mahigit walong tonelada kada ektarya noong 1971 ang produktibidad ng lupa mula sa 700 kilo lamang kada ektarya noong 1945-49. (Ikumpara rito ang kasalukuyang mababa pa sa dalawang tonelada kada ektaryang ani sa Pilipinas kahit gamit ang mga tinatawag na "high-yielding varieties".)

Napangibabawan ng mamamayang Tsino ang mga natural na kalamidad, kabilang ang malawakang tagtuyot sa hilaga at malalaking baha sa timog noong 1972.

Sa industriya

Bago ang 1949, napakahina ng pundasyong industriyal ng Tsina. Sa kalakhan, katulad ito ng kasalukuyang sitwasyon ng industriya sa Pilipinas: mayroon lamang magagaang industriya na nakakonsentra sa iilang lugar, walang mabigat na industriya at pawang kontrolado ng mga dayuhan. Matapos ang 20 taong sosyalistang konstruksyon, naipundar ng mamamayang Tsino ang isang nagsasarili at kumpletong sistemang industriyal. Noong 1972, ang kabuuang produksyon ng bakal ay umabot ng 23 milyong tonelada, 14,500% mas malaki kaysa 158,000 toneladang produksyon noong 1949. Bukod rito, nakagawa ang China ng iba't ibang bagong produkto mula sa bakal kabilang ang mga *high tempe-*

rature resistance alloy, precision alloy at ultra-high-strength steel. Ginamit ang mga ito sa paglikha ng dambuhalang tulay na tumawid sa Yangtze River, malalaking barkong pandagat at mga eroplanong *ultrasonic*. (Sa Pilipinas, ultimong karayom na panahi ay imported pa.)

Naging susi ang industriya ng bakal upang makapagluwal ang mamamayang Tsino ng mga industriyang lumilikha ng makinarya; at maramihang makapagpundar ng iba't ibang mga empresa. Dumoble ang kabuuang produksyon ng mga

makinarya noong 1965-1972. Sa ilalim ng bandila ng sosyalismo, ang industriya ng Tsina ay nakapagluwal ng mga traktora, mga sakyang panlupa, mga kagamitan para sa industriyang metalurhikal, kemikal, petrolyo at mga instrumentong siyentipiko.

Pagsapit ng 1974, nalilikha na sa loob ng ilang araw ang katumbas ng kabuuang nilikhang kuryente noong 1949. Itinatag ang maraming mga *hydro at thermal plants* sa buong bansa upang maabot ang

kasuluk-sulukang bahagi ng China.

Pinaunlad ang industriya ng petrolyo. Hanggang noong 1949, kalakhan ng pangangailangan sa krudong langis ng China ay inaangkat dahil ang lokal na produksyon ay umaabot lamang sa 120,000 tonelada. Makailang ulit itong nahigitan. Nang itatag ang demokratikong republikang bayan, isinagawa ang malawakang paghahanap, pagmimina at pagrerepina ng langis. Pagsapit ng 1963, ang lokal na produksyon ng krudong langis ay sumapat na sa pangangailangan ng buong China. Ilang ulit pa itong nalagpasan nang matuklasan ang mina sa Daching, na noong 1970 ay nagpapaagos ng 50 milyong tonelada ng krudong langis bawat taon.

Pinalago ang pagmimina. Noong 1949, mayroon lamang humigit-kumulang 20 mina ng *coal*. Pagsapit ng 1974, aabot ito ng mahigit sa 800 modernong mga mina na nagluluwal ng *coal* na sapat-sapat para sa pangangailangan ng China.

Pinalago ang industriyang kemikal. Mula sa wala o halos wala, nakalikha ang China ng mga patabang kemikal, gamot, mga telang sintetiko at iba pa.

Pinalaganap ang magagaang industriya. Ang mga ito ay nagluluwal ng telang yari sa bulak, telang sintetiko, *plastic*, sabon, relo, makinang panahi, kamera, bisikleta at marami pang iba. Naging mas mahusay ang distribusyon ng magagaang industriya sa buong bansa. Maging ang mga liblib na lugar katulad ng Tibetan Plateau, kabilang sa pinakamataas sa buong mundo, ay nakapagluwal ng modernong mga pabrika sa papel, katad, asukal at posporo.

AB

Martir na Pulang kumander, pinarangalan sa Western Mindanao

MAHIGIT 1,000 mamamayan ang militan-teng nagmartsa nitong Nobyembre 5 sa Pilar, Misamis Occidental para ihatid sa libingan ang mga labi ni Mario Bagondol (Ka Orlan), isa sa mga namumunong Pulang kumander ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) at kadre ng Partido sa Western Mindanao Region. Si Ka Orlan ay namatay noong Oktubre 28, isang araw pagkatapos masugatan sa isang labanan sa Barangay Datagan, Sindangan, Zamboanga del Norte. Ayon kay Ismael Marte, tagapagsalita ng BHB sa rehiyon, sumama sa martsa ang pamilya at mga kaibigan at tagasuporta ng rebolusyonaryong kilusan. Ilan sa kani-la ay nagdala ng mga plakard at istrimer na bumabatikos sa rehimeng US-Arroyo.

Bago ito, pinarangalan si Ka Orlan ng National Democratic Front sa Western Mindanao Region (NDF-WMR). Sa isang pahayag nitong Oktubre 30, sinabi ni Ka Adan Sindapan, tagapagsalita ng NDF-WMR, na namatay si Ka Orlan habang tumutupad sa pambansang panawagan ng Partido na paigtingin ang armadong rebolusyon bilang tugon sa walang kapantay na krisis ng naghaharing sistema.

Ani Sindapan, kahanga-hanga ang ta-pang at disiplina na ipinamalas ni Ka Orlan noong siya'y nabubuhay. Mula sa pagiging pangkaraniwang mandirigma, siya ay naging isa sa pinakamahuhusay na Pulang kumander na nasubok sa maraming labanan at nakapamuno sa mga tagumpay sa gitna ng liku-liko at mahirap na daan ng paglulunsad ng armadong rebolusyon sa Western Mindanao.

Minaliit ni Sindapan ang pagyayabang ng AFP dahil sa pagkawala ni Ka Orlan. Aniya, hungkag ang gayong pagyayabang dahil patuloy ang pagkabulok ng reaksyunaryong estado at bulok at demoralisado ang mga pasistang sundalong nagtatanggol dito. Ang kabulukan ng sistema, ani Sindapan, ang nagtutulak sa dumadaming hirap at aping mamamayan na tahakin ang landas ng rebolusyonaryong armadong paglaban.

Mga Subanon, tutol sa pagmimina sa Zamboanga del Norte

TUTOL ang mga minoryang Subanon sa patuloy na operasyon ng Toronto Ventures, Inc. (TVI), isang kumpanyang Canadian, sa Mt. Canatuan sa Tabayo, Siocon, Zamboanga del Norte.

Sa isang bukas na liham nitong Oktubre, ipinahayag ni Jose "Boy" Anoy, ang *timuay* (lider ng tribo) ng mga Subanon sa Siocon na dahil sa paghahanap ng TVI ng ginto ay nilapastangan nito ang pinakatuktok ng Mt. Canatuan, na itinuturing na banal na lugar ng mga Subanon.

Anila, ang kanilang mga kilos protesta para pigilin ang pagkawasak ng kanilang lupain ay dinadahas ng TVI sa tulong ng mga CAFGU. Ilang Subanon na at iba pang mamamayan ng Siocon ang namatay o nasaktan bunga nito.

Ginagamit din ng TVI ang isang huwad na organisasyon ng mga Subanon na pinamumunuan ng isang nagpapanggap na *timuay* para magmukhang lehitimo ang pagmimina nito sa Siocon.

Nangangamba ang mga Subanon na kung hindi mapipigilan ang pananalasa ng TVI, matutulad sila sa iba pang minorya na nataboy sa kanilang lupa dahil sa *open pit mining, logging*, mga *megadam* at iba pang proyekto na mas pinakinabangan ng malalaking negosyo.

Selebrasyon ng "Leyte Landing" kinundena ng NDF-EV

KINUNDENA ni Fr. Santiago Salas, tagapagsalita ng NDF-Eastern Visayas, ang pagdiriwang ng "Leyte Landing" noong Oktubre 20.

Taun-taong ginugunita ang pagdaong sa baybayin ng Leyte ng mga tropang Amerikano sa pamumuno ni Gen. Douglas MacArthur noong 1944 dahil ito raw ay hudyat ng pagpapalaya ng mga Amerikano sa mamamayang Pilipino mula sa kamay ng mga Hapones. Ayon kay Fr. Salas, isa itong insulto sa mamamayang Pilipino dahil ipinahihiwatig nito na utang na loob lamang nila ang pambansang soberanya sa imperyalismong US. Pinasinungalingan din niya na ang "Leyte Landing" ay patunay ng pagiging magkaibigan ng US at Pilipinas. Ipinaalala niya na mga mananakop na tropang Amerikano ang pumatay sa di bababa sa 50,000 mamamayan ng Samar para supilin ang antkolonyal na pag-aalsa sa isla noong maagang bahagi ng ika-20 siglo.

Binatikos din ni Fr. Salas ang paglapastangan ng mga organisador ng "Leyte Landing celebration" sa matatanda at mahihirap na beterano na siyang aktwal na nakipaglaban noon sa mga mananakop na Hapones nang lisanin nina MacArthur ang Pilipinas. Aniya, hinakot ang matatandang beterano para iparada sa selebrasyon pero ni hindi man lamang sila inimbitahan sa ginawang upisyal na handaan. Tanging ang mga kinatawan ng imperyalismong US, rehimeng Arroyo at ng naghaharing uri ng malalaking burgesyang kumprador at panginoong maylupa ang nagsikain sa piging.

Central Azucarera de Tarlac, paralisado sa welga

PARALISADO ang operasyon ng Central Azucarera de Tarlac (CAT) mula Nobyembre 6 nang muling maglunsad ng aksyong protesta ang mga manggagawa nito sa pamumuno ng Central Azucarera de Tarlac Labor Union (CATLU), kasama ang daan-daang mag-sasaka ng Hacienda Luisita Inc. (HLI) at mga pamilya nila. Dahil sa barikada ng mga welgista sa dalawang *gate* ng CAT, hindi nakapasok ang mga trak na may kargang tubo mula sa mga bayan ng Tarlac, Pampanga, Pangasinan at Nueva Ecija. Ang CAT, na nasa bayan ng San Miguel at pag-aari ng pamilyang Cojuangco, ang pinakamalaking repinarya ng asukal sa Luzon.

Iginigiit ng CATLU ang dagdag na ₱100 sweldo at ₱30,000 CBA *signing bonus* para sa bawat manggagawa. Tinututulan naman ng ULWU ang pagtatanggal sa 327 kasapi nila, kabilang ang walong upisyal ng unyon, at ang limitadong araw sa paggawa at lubhang mababang sahod ng mga manggagawang bukid (₱9.50 kada araw).

Suportado ang kilos protesta ng Bayan Muna, Anakpawis, ng Nagkakaisang Manggagawa ng Tarlac-Kilusang Mayo Uno (NMT-KMU), Alyansa ng mga Magbubukid sa Tarlac-KMP, BAYAN-Tarlac, Alyansa ng mga Manggagawang-Bukid sa Hacienda Luisita (AMBALA), League of Filipino Students at Anakbayan.

2 Maoistang partido sa India, nagsanib

BINUO nitong Setyembre 21 ang Communist Party of India (Maoist) o CPI(M) mula sa pagsasanib ng dalawang pinakamalaking Maoistang organisasyon sa bansa—ang Communist Party of India (People's War) o CPI (PW) at ang Maoist Communist Center (India) o MCCI. Binuo rin ang "unified PLGA" (People's Liberation Guerrilla Army) mula sa pagsasanib ng People's Guerrilla Army ng CPI (PW) at PLGA ng MCCI.

Ang pagsasanib, na isinagawa sa loob ng isang sonang gerilya sa India, ay dinaluhan ng mga mandirigmang gerilya at mga aktibista kapwa ng partido at ng mga organisasyong masa.

Ayon sa deklarasyon ng bagong buong partido, "tinugon nito ang kagustuhan at mithiin ng uring manggagawa, mag-sasaka at lahat ng inaaping masa sa bansa para sa isang tunay na proletaryong partido na makapamumuno sa kanila tungo sa rebolusyonaryong pagbabago para sa pagtatatag ng isang bagong demokratikong lipunan na susulong patungong sosyalismo at komunismo."

Ipagpapatuloy ng CPI(M) ang pagbaka sa mga kanan at kaliwang paglihis, partikular ang rebisyunismo. Pagsisikapin nitong pagkaisahin ang lahat ng grupo at indibidwal na tunay na Maoista na nananatili sa labas ng pinagsanib na partido.

Naglabas ang CPI(M) ng limang dokumento ng pagtatatag: ang "Hold High the Bright Red Banner of Marxism-Leninism-Maoism," "Strategy and Tactics of the Indian Revolution," "Political Resolution on the International and Domestic Situation" at ang programa at konstitusyon ng partido.

Bukod sa paglalahad nito ng paninindigan at pananaw hinggil sa mahahalagang usapin sa India, idineklara ng CPI(M) ang patuloy nitong pagsuporta sa mga digmang bayan na pinamumunuan ng mga Maoistang partido sa Pilipinas, Peru, Turkey at iba pang bansa, bukod sa pagsuporta sa lahat ng pakikibakang bayan laban sa imperyalismo at reaksyon.

90 demonstrador sa Thailand, minasaker

MAHIGIT 90 demonstrador ang namatay bunga ng pagsalakay ng 1,000 tropang militar sa isang mapayapang rali ng humigit-kumulang 3,000 Muslim sa distrito ng Tak Bai sa prubinsya ng Narathiwat sa katimugang Thailand noong Oktubre 25. Anim na demonstrador agad ang napatay sa marahas na pag-atake. Umabot sa 1,300 ang dinakip, iginapos sa isa't isa at pinagsisiksik sa mga trak na tinakpan ng trapal. Pagkatapos bumyahe ang mga trak nang anim na oras, mahigit 85 sa mga aretado ang natagpuan patay dahil sa pagkakasakal, kombulsyon at pagkakalasug-lasog ng katawan dahil sa pagkakaipit. May 60 ring demonstrador ang nawawala hanggang ngayon.

Inilunsad ang demonstrasyon para tutulan ang lumalaganap na panunupil ng guberno ni Prime Minister Thaksin Shinawatra sa mga Muslim sa Thailand sa ngalan ng "anti-teroristang kampanya."

Ayon sa mga grupong nagtataguyod sa karapatang-tao, 17 aktibista at mga taga-pagtanggol ng karapatang-tao na ang pina-patay o nawawala sa Thailand sa ilalim ng rehimeng Thaksin. Isa na rito si Somchai Neelaphaijit, isang abugado sa karapatang-tao na nagtanggol sa limang Muslim na lalaki na inakusahang may kaugnayan sa mga "ekstremistang Muslim". Hindi pa siya natatagpuan mula nang dukutin siya noong maagang bahagi ng 2004.

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXV Blg. 21
Nobyembre 7, 2004
www.philippinerevolution.org

Editorial

Buuin ang malawak na pagkakaisa ng mamamayan para pabagsakin ang rehimeng US-Arroyo

Patuloy na sumisidhi ang krisis sa pulitika ng naghaharing sistema bunga na rin ng pag-igting ng krisis pang-ekonomya at panlipunan.

Mas matindi at mas marahas ngayon ang kontradiksiyon sa pagitan ng reaksyunaryong rehimen at mamamayang Pilipino; gayundin, ang kontradiksiyon sa

pagitan ng iba't ibang paksyon sa militar at sibil na burukrasya.

Hindi nalutas ng eleksyon, at bagkus ay pinatindi pa ng nangyaring malawakang pandaraya at pandarahas, ang kanilang mga hidwaan. Nagduduruan din ngayon ang mga reaksyunaryong pulitiko kung sino sa

kanila ang may pinakamatitinding responsibilidad sa korapsyon at pagwawaldas sa pampublikong pondo.

Ang mamamayan naman ay pinahihirapan ng rehimeng US-Arroyo ng mga patakaran ng pagtitipid at pagpapalaki ng kita. Sa kabilang panig, sila'y binubusalan upang di makasigaw—ang kanilang mga pagkilos ay malupit na sinusupil.

Habang papabilis ang pagtindi ng krisis pampulitika at pang-ekonomya ng naghaharing sistema, lalong dumarami ang mga pagkakataon para mailantad ang tunay na ugat ng krisis at pataasin ang antas ng kamulatan at pakikibaka ng mamamayan.

Dapat sagpangin ang mga pagkakataong ito upang mas mabilis na mabuo ang malawak na pagkakaisa ng mamamayan at humantong ito sa makapangyarihang kilusang magpabagsak sa rehimeng US-Arroyo.

Mga tampok sa isyung ito...

Gawaing rekoberi sa mga Aggay sa Gattaran, Cagayan

PAHINA 4

BHB at AFP: Magkasalungat sa diwa't gawa

PAHINA 6

Rebolusyon at sosyalistang konstruksyon

PAHINA 9

Mga instruksyon sa paglilimbag

1. Ang sinundang pahina, na eksaktong kopya ng pahina 1 maliban sa mas mapusyaw ang *masthead* o *logo* ay para sa mga gumagamit ng *mimeo machine* o naglilimbag sa paraang *v-type*. Idinisenyo ito para hindi madaling makasira ng istensil.

2. Pag-*print* sa istensil:

- a) Sa *print dialog*, i-check ang **Print as image**
- b) Alisin ang *check* sa **Shrink oversized pages to paper size**
- k) I-click ang **Properties**
- d) I-click ang **Advanced**
- e) Tiyaking naka-set sa **100%** ang **Scaling**
- d) Ituloy ang pag-*print*

3. Hinihikayat ang mga kasama na ipaabot sa patnugutan ng *AB* ang anumang problema kaugnay ng paglilimbag sa pamamagitan ng *v-type*. Magpadala ng *email* sa angbayan@yahoo.com